

[Kaj Poulsen]

Først vil jeg sige, at jeg er glad for ministerens svar angående de ting, vi har hørt ude i byen: at ministeren afviser, at der skulle være tale om, at man – bevidst måske – vil forsøge at underløbe den her ordning på baggrund af den stramme økonomi, vi har i landet i øvrigt. Det er jo sådan her i huset, at når oppositionen og regeringen forhandler sig frem til et forlig, som skal gennemføres, så forpligter oppositionen sig til at lægge stemmer til det forlig, og regeringen forpligter sig til, at det bliver gennemført med de midler, der nu er til rådighed, således at det kommer til at fungere.

Vi er selvfølgelig opmærksom på, at ministeren har sagt, at regeringen mener, at det kan gennemføres inden for de til rådighed stående midler, som er på finanslovsforslaget for 1989, altså med de besparelser, der ligger i det.

Den opfattelse er Socialdemokratiet ikke enig i. Vi tror, at hvis det skal lykkes, så skal alt andet i arbejdsformidlingen vige. Man kan bare tænke på, at hvis hver ledig skal have et kvarter til den vejledning og information, hver skal have, så kan man begynde at gange op og se, hvilke muligheder der er for det. Derfor kan jeg godt sige, at vi er af den opfattelse, at der skal tilføres arbejdsformidlingen flere stillinger for at kunne klare denne opgave. Og vi vil da også ved finanslovsforslagets behandling komme med ændringsforslag herom. Vi håber naturligvis, at vi ved de debatter, vi skal have om det, finder ud af i samklang, hvordan dette skal fungere.

Må jeg så sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det også kan ærgre Socialdemokratiet, at vi ikke har kunnet lave en musefældeklause, hvor vi har kunnet binde ministeren på hænder og fødder på næsten alle tænkelige områder, hvor vi kunne mistænke ministeren for at ville træde på lønarbejderne i dette land. Men sådan er livet ikke, og det sagde fru Lilli Gyldenkilde også.

Det undrer mig, at fru Lilli Gyldenkilde var lidt utilfreds med finansieringen. Det er rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde sagde, at hun arbejdede hårdt i sommer med at få en moratorieordning, som ville have kostet 400 mio. kr. til arbejdsgiverne og 800 mio. kr. til lønmodtagerne, som så skulle lægges på kontingentet, altså stort set de samme beløb som dem, vi taler om her i dag, kun for en moratorieordning. Dertil vil jeg sige, at den handel, der er lavet her, er betydelig bedre. Vi har fået uddannelse ind i sy-

stemet, ud over at vi har reddet de mange ledige.

Derfor forstår jeg ikke rigtig den bekymrede mine, fru Lilli Gyldenkilde havde på vedrørende finansieringen. Vel er den skæv, men vi har fået en ordning, som jeg tror vi alle i det danske samfund kan være tilfredse med.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal vende tilbage til hr. Kaj Poulsens bemærkninger, men jeg har lige et par bemærkninger til ministeren.

Jeg vil sige ministeren tak for, at han bekræfter, at vi ikke har været med i nogen forhandlinger her, og det kan jeg så genbekræfte fuldstændig i overensstemmelse med sandheden. Undertegnede blev ringet op af arbejdsministeren, som forklarede mig baggrunden for, at SF ikke var ønsket i de forhandlinger, der gik på om dette lovforslag. Det synes jeg af flere årsager er rart at få slået fast.

Så skal jeg lige spørge ministeren: Er det sikkert, at ingen kommer fra dagpenge og over på bistandshjælp på grund af mangel på arbejdstilbud eller uddannelsesstilbud i den periode, vi her taler om? Altså hvis de opfylder kriterierne for det, de skal opfylde, kommer til de samtaler, de skal, osv. osv., er det så rigtigt opfattet, at ingen kan miste dagpengene i den periode, forliget rækker, på grund af, at der mangler uddannelsespladser eller for den sags skyld arbejdstilbudspladser? Det er umådelig vigtigt at få slået fast.

Det andet, jeg skal spørge om, er: Kommer de inspirationskurser, der er tale om, til at ligge i arbejdsformidlingssystemet? Eller vil man trække på det fornuftige system – som jeg kan forstå flere er inde på, med de pragmatikere, der kan det her derude, det er nemlig bl.a. a-kasserne og fagbevægelsen, som har lavet fortrinlige inspirationskurser – og måske trække lidt mindre på AF-systemet i vejlednings- og inspirationsfasen? Det synes jeg også er vigtigt, for der er lavet nogle ting derude, som kan være gode som modeller for at gå videre.

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at SF i dag ikke har taget stilling til forslaget. Det er klart, at vi vil se under udvalgsarbejdet, hvordan det her endeligt kommer til at se ud, og jeg kan forstå, at det ikke er muligt at ændre et komma, uden at alle parter er enige. Man kan jo så prøve at se, hvor langt man kan nå, og